

kurā ir skaidri nošķirtas šīs divas situācijas un kurš attiecina izņēmumu no kompensācijas tikai uz ar tām personām (ieskaitot vadītāju), kas bija zaudējumu vai kaitējumu izraisījušajā transportlīdzeklī.

Apelācija, ko 2007. gada 23. aprīlī ierosināja Indorata-Serviços e Gestão, Lda par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2007. gada 15. februāra spriedumu lietā T-204/04 Indorata-Serviços e Gestão, Lda/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-212/07 P)

(2007/C 155/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (pārstāvis — T. Wallentin, Rechtsanwalt)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pilnībā Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2007. gada 15. februāra spriedumu lietā T-204/04 (!);
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tās pārstāvību tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzībā par minēto Pirmās instances tiesas spriedumu izvirza četrus apelācijas sūdzības pamatus.

Pirmajā apelācijas pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Vārds "HAIRTRANSFER", pretēji Pirmās instances tiesas nolemtajam, ir reģistrējams, jo tā iztēles rakstura dēļ tam piemīt atšķirtspēja, tāpēc tas ļauj atšķirt apelācijas sūdzības iesniedzējas apzīmētās preces un pakalpojumus no citu uzņēmēju precēm un pakalpojumiem.

Ar otro apelācijas pamatu apelācija sūdzības iesniedzēja norāda uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu. Konstatējot, ka preču zīme "HAIRTRANSFER" ir pietiekoši tieši un konkrēti saistīta ar attiecīgajām 8. klases precēm un

ka preču zīme "HAIRTRANSFER" konkrētajai sabiedrības daļai norāda uz preču, kuras ietilpst 22. klasē, pazīmēm un tādēļ kopumā arī pietiekoši tieši un konkrēti norāda uz saistību ar attiecīgajām precēm, kuras ietilpst 22. klasē, Pirmās instances tiesa attiecīgo tiesību normu ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi. Turklāt pati preču zīme "HAIRTRANSFER" nevar būt aprakstoša attiecībā uz noraidītajām precēm, jo vienai precei nevar piemist "īpaši aprakstoša" funkcija attiecībā uz pakalpojumu(!).

Ar trešo apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu. Preču zīmes, kuras pilnīgi noteikti ir līdzīgas attiecīgajam vārdu salikumam, bija Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja lēmumu par Kopienų preču zīmes reģistrāciju priekšmets. Apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesvedībā Pirmās instances tiesā norādīja, ka attiecīgajai zīmei piemīt atšķirtspēja arī ņemot vērā Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja, Austrijas Patentu biroja un daudzu dalībvalstu patentu biroju pastāvīgo praksi.

Visbeidzot, ar ceturto apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz EK tiesību vispārējo pamatprincipu pārkāpumu. Apstrīdētais Pirmās instances tiesas spriedums pārkāpj objektivitātes principu un konsekvences, pieņemot lēmumus, principu, vienas un tās pašas Kopienų preču zīmes reģistrācijas pieteikuma ietvaros pieļaujot faktiski nepamatotu diferencēšanu. Ir vispār zināms fakts, ka Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja noraidītais pakalpojums "matu transplantācija" attiecas uz matu pieaudzēšanas pakalpojumu, kas ietilpst 44. klasē. Tādēļ atļauja reģistrēt preču zīmi "HAIRTRANSFER" attiecībā uz matu pieaudzēšanas pakalpojumu un noraidīšana attiecībā uz pakalpojumu "matu transplantācija" faktiski nav pamatota.

(!) OV C 82, 32. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesgerichtshof (Vācija) 2007. gada 24. aprīļa rīkojumu — Verlag Schawe GmbH/Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Lieta C-215/07)

(2007/C 155/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof [Federālā Augstākā tiesa, Vācija]

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Verlag Schawe GmbH

Atbildētāja: Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

Prejudiciālie jautājumi:

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvas 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību⁽¹⁾ 7. panta 1. un 5. punkts un 9. pants liedz piemērot valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru oficiālās interesēs vispārējai informācijai publicētai oficiālai datubāzei (šajā gadījumā — sistemātisks un pilnīgs federālās zemes visu iepirkuma procedūru dokumentu krājums) nav piemērojama *sui generis* aizsardzība minētās direktīvas izpratnē?
2. Ja uz a) apakšpunktā minēto jautājumu jāatbild noliedzoši, vai tas tā ir arī tad, ja (oficiālo) datubāzi ir izveidojusi nevis valsts iestāde, bet tās uzdevumā privāts uzņēmums, kuram visām šīs federālās zemes iestādēm, kas īsteno iepirkuma procedūras, iepirkuma procedūru dokumenti tiešā veidā ir jānodod publicēšanai?

⁽¹⁾ OV L 77, 20. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 25. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-217/07)

(2007/C 155/24)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — W. Wils un P. Dejmek)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/49/EK⁽¹⁾ par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem;

un

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/50/EK⁽²⁾, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/48/EK par Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/16/EK par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību,

vai vismaz nepaziņojot par to Komisijai, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas;

- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šo direktīvu transponēšanas valsts tiesībās termiņš beidzās 2006. gada 30. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 164, 44. lpp.

⁽²⁾ OV L 164, 114. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Raad van State (Beļģija) 2007. gada 27. aprīļa rīkojumu — VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers un VZW Andibel/Beļģijas valsts

(Lieta C-219/07)

(2007/C 155/25)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State van België

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers un VZW Andibel

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Kopienų Dibināšanas līguma (turpmāk tekstā — "EKL") 30. pants, to aplūkojot atsevišķi vai kopā ar Padomes 1996. gada 9. decembra Regulu (EK) Nr. 338/97⁽¹⁾ par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, ir interpretējams tādējādi, ka ar 1986. gada 14. augusta *Wet betreffende de bescherming en het welzijn der dieren* [Likuma par dzīvnieku aizsardzību un labklājību] 3a. panta 1. punktu īstenošanas nolūkos ieviestais dzīvnieku importa un tirdzniecības aizliegums saistībā ar zīdītājiem,